

Esik eső, ház ereszen lecsorog

1. E - sik e - ső, ház e - re - szén le - cso - ro - g,
 Az én ba - bám csak ke - se - reg, csak zo - kő - g.
 Ked - ves ba - bám, ne hul - lass a köny - nye - det,
 Ta - lálsz - te még o - lyat mint én e - le - get.

2. Búra, búra, búbanatra születtem, Édesanyám búban nevelt fel engem.
 Búban nevelt, búban éltem idáig, Búban élek koporsóm lezártáig.

3. Összefolyik a Tisza a Dunával, Összeillik a szőke a barnával.
 Mer' a barna tud igazán szeretni, Árva szívem nem tudja elfeledni.
 (De a szőke hamar el tud feledni.)

4. Széna, széna, széna terem a réten, Még annál is több irigyem van nékem.
 Irigylük a legénykori életem, Irigylük, hogy szép szeretőm van nékem.

Felültem a széles világ lovára

1. Fel - ül - tem a szé - les vi - lág lo - vá - ra,
 Za - bo - lá - ját nem tet - tem a szá - já - ra,
 Úgy in - dul - tam hosz - szú út - ra e - gye - dül.
 Bo - rul az ég min - den fe - lől, nem de - rül.

2. Borul az ég minden felől, nem derül,
 Az én babám mag ha lát is elkerül.
 Ha kikerül, kerüljön ki, nem bánom,
 Csak a szíve énutánam ne fájjon.

3. Hideg se volt mégis befagyott a tó,
 Szeretőm sincs mégis rólam van a szó.
 Hát hogyha még szeretőt is tartanék
 Mennyi cájha, mind rólam törvénykeznék.

Erdély körül van kerítve

1. Er - dély kö - rül van ke - rit - ve, Mé - gis ki - me - gyek be - lö - le.
O - lyan szép lányt ha - gyok ben - ne, hogy Hol - tig fáj a szí - vem ér - te.

2. Lányok, ti erdélyi lányok,
Kössetek (szedjete) százféle virágot.
Tűzzétek fel a méjjetekre, hogy
Arról jussak eszetekbe.

3. Anyám, öreg édesanyám,
Kedves felnevelő dajkám,
Engemet nem időre (idő előtt) szültél,
Mégis katonának küldtél.

4. Megy a vonat Belényesbe,
Recseg-ropog a kereke.
Az van az oldalára írva, hogy
Haza ne várjatok soha.

Hej, Várad felől jön egy sereg páva

Giusto

Hej, Várad fe - lől, jön egy se - reg pá - va
Rá - szál - tott a rozs - ma - rint á - gá - ra.
Gyer - tek lá - nyok, hájt - suk el a pá - vái
Hej, le ne tör - je a rozs - ma - rint á - gát.

Hej, Várad felől, jönnek a huszárok,
Jaj, de szépen szól a trombitájuk.
Egy közülük olyan búsan fújja,
Hej, mi egymásé nem lehetünk soha.

Hej, Várad felől, jön egy üveghintó,
Benne ül a besorozó bíró.
Bíró uram, tedd le a pennádat,
Hej, ne szomorítsd az édesanyámat.

Hej, édesanyám, visznek katonának,
Három évig szolgálom hazámat.
Három évig nem eszem kenyerét,
Hej, viselem német császár fegyverét.